

118. Snit af blomsterkumme i askefællesgrav, Lyngby Parkkirkegård.

En blomsterkumme i urnefællesgraven

Inspektør Holger Nielsen

Besøger man kirkegårde i København m. fl. steder og standser op ved pladsen for fællesgravene, ser man et væld af blomsterbuketter spredt ud over hele arealet og på gangen, der fører til fællesmonumentet. Buketternes levetid på græsset og fliserne er kort, og konsekvensen heraf er da også, at disse buketter meget hurtigt fjernes. Urnefællesgraven var fra begyndelsen af tænkt som „De ukendtes grave“, et sted, hvor mennesker uden pårørende kunne få nedsat deres urne og være sikker på, at deres grav blev holdt i de 10 år, fredningstiden løber, uden at være nogen til byrde. Sådan er det ikke mere, nu begravnes i meget stort tal mennesker med efterlevende slægtninge i urnefællesgraven. Og som følge deraf dette væld af buketter. Hel- eller halvvisne blomster pynter ikke på en græsplæne, og den hurtige destruering er ikke tiltalende og er heller ikke i de pårørendes interesse. Den tanke er da nærliggende: *Kan man gøre noget for at bevare blomsterne længst muligt og undgå at få ødelagt græsplænerne?*

På Lyngby Parkkirkegård har vi forsøgt at løse problemerne ved at lave en vandkumme (se billedet) hævet 50 cm over terræn og beklædt udvendig med ølandsfliser. I midterpartiet vedbend, uden om plantekummen er vandkummerne, og lige under vandspejlet i disse er der anbragt elefantriste, hvori blomsterbuketterne kan anbringes uden at vælte. Uden om kummen er der lagt chaussésten i græs for at imødegå slid. Vedbenden

breder sig ud over plantekummen, og rækkerne slører ganske let ristene, så kummen virker grøn på tider, hvor der ikke er blomster i den.

Arrangementet vil selvfølgelig kunne laves på flere måder alt efter de stedlige forhold. Man kunne f. eks. lave smalle kummer i plænerne enten i plan med græsset eller hævet lidt over terræn og på denne måde samle buketterne i aflange blomsterrabatter f. eks. i et hjørne af afdelingen, eller lægge flere sådanne ved siden af hinanden alt efter behovet.

Ved at samle blomsterne på ét sted undgår man færdsel på græsset, hvilket kan være meget ødelæggende særlig i forårstiden; men det er også givet, at man med et sådant vandarrangement glæder de mennesker, der med kærlig tanke har medbragt blomster til kirkegården og gerne ser dem bevaret så længe som muligt.

119. Foto af blomsterkumme. Foto: Steenberg.